



FRÅN REDAKTIONEN

Kvinnovetenskaplig tidskrift gav 2006 ut ett nummer som handlar om sexuella trakasserier, våld mot kvinnor och prostitution. Det är ett tema som många forskare arbetar med och som även har många infallsvinklar och teoretiska anslag. Bredden i ämnet är stor, och därför handlar även det sista numret 2009 om sexualitet: människohandel samt åldrande och sexualitet.

Kerstin Thorvalls reseberättelser uppmärksammas i en artikel av Maria Jönsson. Thorvall har ju inte varit feminismens kelligris, men Jönsson ger oss en ingång till att förstå Thorvalls skildringar av åldrandet i relation till kropp och sexualitet. Hon diskuterar Thorvalls uttryck för den smärtsamma transformationen från ung sexuell kvinna till en förmodat asexuell tant ur ett maktperspektiv.

Även Åsa Andersson analyserar åldrande och sexualitet med utgångspunkt i skilda typer av texter: socialreportage, sexologers rapporter och skönlitteratur. Hon menar att äldre människor i västvärlden har betraktats som asexuella fram till mitten av 1900-talet, men att det sedan skett en omsvängning. Ungdomskultur, sexualitet och kön samverkar på olika sätt i hennes idéhistoriska analys.

Ulrika Andersson gör en kritisk analys av människohandel, kön och sexualitet i straffrättsliga dokument. Hon diskuterar straffrättens oförmåga att hantera strukturella faktorer som fattigdom och utsatthet, vilket bland annat beror på att rättssubjektet gärna uppfattas som autonomt och kapabelt att göra fria val. Andersson visar vilka vinster en kontextualiserad syn på rättssubjektet och människohandeln skulle få vid kriminaliseringen av denna verksamhet. Till sin hjälp tar hon Iris Marion Youngs tredelade syn på genus.

I övrigt erbjuder numret en artikel om det kvinnliga konstnärskapets problem med ojämlika villkor, både ekonomiska och vardagsanknutna sådana. Marita Flisbäck har gjort intervjuer med kvinnliga konstnärer om hur de ser på familjebildning och vardagsliv i relation till en karriär som konstnär. De intervjuade kvinnorna är bundna av omsorgsansvar, men försöker också på olika sätt utmana den traditionella uppdelningen mellan att vara antingen konstnär eller förälder. Det visar sig att de kämpar med och mot en romantisk syn på vad en konstnär är och hur en konstnär bör verka.

Forskare i pedagogik har på senare tid visat hur skolan försöker fostra till respekt

för olikhet men tyvärr misslyckas, eftersom olikhet tas för given utifrån markörer som kön och hudfärg. I sin artikel gör Angerd Eilard en diskursanalys av svenska läseböcker för mindre barn. Hon visar hur dessa läseböcker skapar köns- och etnicitetsstereotyper, trots att författarens syfte är det motsatta. I en Utblick reflekterar Evelina Johansson över varför den franska feminismen på ett så självklart vis avfärdats inom svensk genusvetenskap.

Detta nummer är också Malmöredaktionens allra sista. Därför finns det anledning att kasta en blick bakåt. I en Utblick skriver Anna Nordenstam om kvinnotidskriftens historia. *Tidskrift för genusvetenskap* tillhör en kvinnooffentlighet som har en lång tradition. I konferensen ”150 år med svenska kvinnotidskrifter” (Göteborg i november), fann *Tgv* sin givna plats i en paneldiskussion där en av *Kvinnovetenskaplig tidskrifts* allra första redaktörer, Anita Göransson, deltog. Även Ingrid Holmquist, Eva Borgström, Katarina Leppänen och Åsa Arping var närvarande som tidigare redaktörer för *Kvt*. År 1980 gavs det första numret av *Kvt* ut, i Malmö 2007 bytte tidskriften namn till *Tgv*. Det konstaterades att denna långa tradition är både ett starkt stöd och ett fundament för tidskriftens fortlevnad. Nya utmaningar står för dörren. Digitalisering, pappersformatets förmodade dödförklaring, vetenskapssamhällets krav på publicering på engelska, och, vilket alla kvinnotidskriftsredaktörer då och nu kan vittna om: Hur ska ekonomin gå ihop?

I recensionerna diskuteras bland annat att försörjningsplikten under mellankrigstiden inte bara omfattat män utan också

kvinnor. Likaså uppmärksammas homosexuella mäns villkor i Norge under delar av 1900-talet, populärpressens skildringar av de olympiska spelen och föreställningar om svenskhet och kön. Du kan också läsa om hur Victoria Benedictssons efterlämnade arkiv bearbetades av Axel Lundegård, som efter hennes död 1888 gav ut texter i hennes namn, men själv också använde delar av hennes material i sitt eget författarskap.

Med detta vårt sista nummer tackar vi alla tidigare medarbetare och redaktörer för stöd och engagemang samt alla de skribenter som vi har haft kontakt med. Vi önskar den nya redaktionen vid tema Genus i Linköping mycket nöje och lycka till!

Monika Edgren, Cristine Sarrimo,
Helena Smitt